

דף סו.

עין משפט א.

או"ח סימן שא סעיף טו

טו. כ. אין הקיטע יוצא בקב שלו דהיינו שעושה כמין דפוס רגל וחוקק בו מעט לשים ראש שוקו בו כדי שיראה שאינו חסר רגל, כיון שאין זה לצורך הילוכו אסור ^ל.

עין משפט ב.

או"ח סימן שא סעיף טז

טז. כא. קטע בשתי רגליו ומהלך על שוקיו ועל ארכבותיו ועושה כריות של עור לשוקיו יוצא בהם ^מ בשבת.

הגה: מותר לצאת במנעל של עץ, ואין חשש שיפול וכן בנעלי בית. ויש מחמירין ואוסרים ^נ.

הגה: ולא ילך אדם יחף בשבת ^ס במקום שאין דרך ללכת יחף, ולא יצא אדם בשבת כדרך שהוא יוצא בחול מבלי שיעשה דבר שיזכור על ידו ששבת היום.

דף סו:

עין משפט א.ב.ג.

או"ח סימן שא סעיף כ

כ. כה. אין יוצאים במסכות ^ע שאין זה מלבוש.

^ל. שמא יבא לשולפו ויטלטלנו ד' אמות.

^מ. שבת ס"ז ותוס' ורא"ש ור"י ורש"י שם.

^נ. והכנה"ג כתב דנהגו להקל כרשב"א אבל לדינא כל אחד ומנהגו בזה, כה"ח אות צ"ה.

^ס. ^ז משום עונג שבת וה"ה ביו"ט, ומ"מ אם אדם יש לו צער אם לא ילך יחף מותר. וז' מנודים למקום ואחד מהם ההולך יחף, פסחים קי"ג ע"ב.

^ע. שבת ס"ז, והם משוי ואינם תכשיטים, ופטור אבל אסור אם יצא כך כיון שאין זה דרך המוציאין.

^פ רצועה הקשורה בשערו אסור לצאת בה, אבל בקלועה מותר, כה"ח אות קי"ד.

עין משפט ד. אור"ח סימן שכח פעיף מ

מג. החושש בבטנו מותר ליתן עליו כוס שהעבירו ממנו רותחים פ
אע"פ שעדיין יש בו הבל.

אור"ח סימן שכח פעיף מג

מו. מותר להעלות גידי אזנים שיוורדים צ ביש לו צער מזה ק, בין בכלי
בין ביד, שאין עושין בסממנים דבר זה כדי שנחוש לשחיקת
סממנים.

עין משפט ה. אור"ח סימן שכח פעיף מא

מד. מי שנשתכר בשבת ורפואתו לסוך כפות רגליו בשמן ומלח מותר ר
לסוכם בשבת.

עין משפט ז.ט. אור"ח סימן שג פעיף כד

כד יוצאה באבן תקומה (פי' הערוך אבן ידועה שכשהיא על אשה לא
תפיל), ובמשקל ששקלו כנגדו שלא תפיל, ואפילו לא נתעברה עדיין.

פ. ורפואתו להפוך הכוס חם על הבטן במקום הטבור ומושך למעלה והמעיים חוזרים
למקומם, רש"י, ועיין בכה"ח אות ר"ל. ומותר דאין עושין דבר זה בסממנים, וכמו שכתב
המ"א בס"ק מ"ה לגבי שיכרות.

צ. לרש"י יש סכנה בדבר, ולרמב"ם אין סכנה בדבר מ"מ התירו משום צער ואין חשש
לשחיקת סממנים בזה. ושאני בסעיף ל' לעיל ששם עושה בצונן, ועיין בס"ק ע"ב ובמנחת
אשר שם.

ק. אבל בלי צער אסור משום עובדין דחול. מ"א ס"ק מ"ח.

ר. דמה שמעביר ממנו שכרותו אינה רפואה, ט"ז ס"ק כ"ז. ואין עושין דברים אלו
בסממנים, מ"א ס"ק מ"ה.